

У ПАХОД, МАЛАДЫЯ ДАСЛЕДЧЫКІ

З кожным годам усе больш і больш студэнтаў уключаецца ў навукова-даследчую работу. Гэтаму садзейнічаюць шматлікія канферэнцыі, конкурсы, агляды, якія арганізуюцца ў вышэйшых навучальных установах, гарадах, абласцях, рэспубліках і ў Саюзе. Ва ўсесаюзным конкурсе студэнцкіх прац па праблемах грамадскіх навук, гісторыі ВЛКСМ і міжнароднага маладзёжнага руху, конкурсе, прысвечаным 50-годдзю Савецкай ўлады, толькі ў Беларусі ўдзельнічала звыш 10 тысяч чалавек. Пераможцамі рэспубліканскага агляду сталі 32 прадстаўнікі нашага ўніверсітэта.

Нядаўна аб'яўлен другі ўсесаюзны конкурс па вышэй названай праблематыцы. Міністэрства вышэйшай і сярэдняй спецыяльнай адукацыі і ЦК ЛКСМБ прынялі пастанову і распарадзіліся праграма мерапрыемстваў аб удзеле ў гэтым конкурсе студэнтаў Беларусі. У пастанове, у прыватнасці, гаворыцца: «Падрыхтоўка да святавання 150-годдзя з дня нараджэння К. Маркса, 50-годдзя Савецкай Арміі, 50-годдзя камсамола і 50-годдзя БССР у вуні рэспублікі павінна быць азнаменавана далейшым развіццём студэнцкіх навуковых прац па праблемах грамадскіх навук, гісторыі ВЛКСМ і міжнароднага маладзёжнага руху».

Распрацавана тэматыка даследавання ў створан рэспубліканскіх аргкамітэтаў. Ад універсітэта ў яго склад увайшлі загадчык кафедры гісторыі КПСС прыродазнаўчых факультэтаў Т. І. Прытыцкая, дацэнт А. Е. Жураў і загадчык кафедры палітэканоміі С. Я. Янчанка.

Першы тур конкурса будзе праводзіцца ў красавіку 1968 года на месцах, другі — адбудзецца ў маі ў форме абласных навуковых студэнцкіх канферэнцый і завяршыцца рэспубліканскай канферэнцыяй у верасні.

У гэтыя дні на кафедрах і факультэтах ідзе абмеркаванне пастановы Міністэрства і ЦК камсамола, студэнты знаёмяцца з тэматыкай. Пажадана, каб арганізацыйны перыяд не заняў многа часу, неабходна, каб будучыя ўдзельнікі конкурсу ўжо цяпер пачалі працаваць над даследаваннямі і рэфератамі.

Партыйныя і камсамольскія арганізацыі, дэканаты і кафедры павінны ўлічыць становішчы вопыт, набыты ў мінулым конкурсе, і зрабіць належныя вывады з дапушчальных недахопаў. Галоўны з іх заключаецца ў тым, што ў конкурсе ўдзельнічалі студэнты толькі двух факультэтаў — гістарычнага і філалагічнага. А між тым, кожны факультэт мае магчымасць папоўніць універсітэцкую дэлегацыю маладымі даследчыкамі, якія зацікаўлены грамадскімі навукамі.

Патрэбна больш дакладна і апэратыўна вырашаць усе пытанні, звязаныя з падрыхтоўкай да канферэнцыі, якая будзе першым крокам ва ўсесаюзным конкурсе студэнцкіх навуковых работ, які становіцца традыцыйным.

Пралетарыі ўсіх краін, яднайцеся!

Беларускі УНІВЕРСІТЭТ

ОРГАН ПАРТКОМА, РЭКТАРАТА, МЯСЦКОМА, КАМІТЭТА КАМСАМОЛА
І ПРАФКОМА БЕЛАРУСКАГА ОРДЭНА ПРАЦОўНАГА ЧЫРВОНАГА СЦЯГА
ДЗЯРЖАўНАГА УНІВЕРСІТЭТА ІМЯ У. І. ЛЕНІНА.

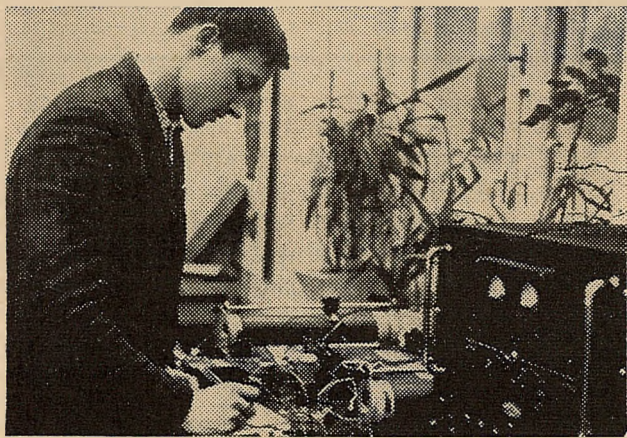
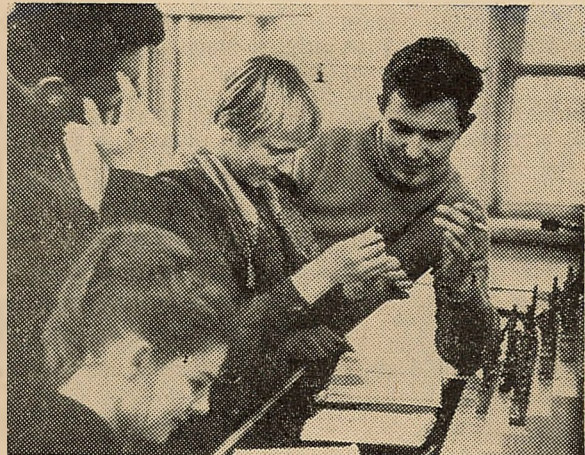
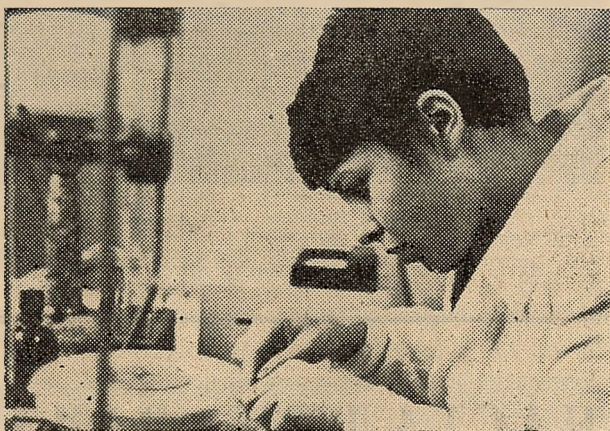
№ 38 (690)

Пятніца 22 снежня 1967 г.

Цана 2 кап. Год выдання XXI

МЕТАДЫЧНАЯ КАНФЕРЭНЦЫЯ

У Беларускім дзяржаўным інстытуце народнай гаспадаркі імя В. У. Куйбышава адбылася навукова-метадычная канферэнцыя па пытаннях выкладання эканамічных дысцыплін у вышэйшых навучальных установах Беларусі. На пленарных пасяджэннях і ў сямі секцыях было заслухана і абмеркавана звыш пяцідзесяці дакладаў. На секцыі палітычнай эканоміі вялікую цікавасць выклікаў даклад дацэнта нашага ўніверсітэта А. І. Скумана на тэму: «Месца лекцыі ў выкладанні палітычнай эканоміі і метадычнае правядзення». На секцыі гаспадарчага заканадаўства з цікавымі матэрыяламі аб метадыцы правядзення семінарскіх заняткаў выступіў дацэнт В. А. Дарогін. На пасяджэнні гэтай жа секцыі змястоўныя паведамленні зрабілі выкладчыкі юрыдычнага факультэта прафесары І. І. Гарэлік, П. І. Гаўзе, дацэнты В. Ф. Чыгір і К. А. Барзова.

Экзамены трымаюць усе

Здаецца, тэмп універсітэцкага жыцця ў гэтыя дні стаў больш напружаным. Сесія прымусіла падцягнуцца, яшчэ раз праверыць, ці ўсе гатова для паспяховага правядзення.

Як ідзе падрыхтоўка да адказнай экзаменацыйнай пары на хімічным факультэце?

Тут адкрыты партыйны сход разам з Вучоным саветам абмеркаваў пытанні паспяховасці і дысцыпліны на розных курсах. Намеснік дэкана факультэта В. Ф. Цікавы расказаў аб тым, як на працягу семестра кантраляваўся навукавы працэс, якімі мерамі караліся пропускі лекцый і лабараторных заняткаў.

Сістэматычна вынікі праверкі наведвання адлюстроўваліся ў прыказах, а тыя, хто найбольш парушаў дысцыпліну, былі зняты са стипендыі, атрымалі вымовы. Некаторыя студэнты былі выключаны з універсітэта за непаспяховасць.

Павышанай увагай карысталіся першакурснікі. На сходах выкладчыкі пазнаёмілі іх з вучэбным планам, расказалі аб парадку здачы экзаменаў.

Цяпер, напярэдадні сесіі, на кафедрах складзены графікі кансультацый і дзяжурстваў лабарантаў, рыхтуюцца спіскі асноўнай і дапаможнай літаратуры па ўсім дысцыплінам, адна

кан факультэта Ф. М. Капуцкі.

Здаўшы ўступныя экзамены і стаўшы студэнтам, многія ўчарашнія школьнікі ўжо лічаць, што ўсе цяжкасці засталіся заду. Дамоклаў меч штодзённага апытання над імі не вісіць, а гэта іх заспакойвае яшчэ больш. Усхопліваюцца толькі да сесіі, калі ўпущанае нагнаць ужо цяжка.

— Непаспяховасць студэнта — і наша віна, — падкрэсліў Фёдар Мікалаевіч. — Мы дрэнна яшчэ выходзім моладзь у духу адданасці навуцы, мала вучым настойлівасці, умению пераадолюваць цяжкасці.

Трэба ведаць, чым жыве студэнт пасля лекцый, як адаптуецца, што яго хвалюе. Лепш павінны ведаць сваіх выхаванцаў куратары.

У гэты нядоўгі час, які застаўся да экзаменаў, калектыву факультэта намагання зрабіць усе неабходнае, каб сесія прайшла паспяхова.

На геалага-геаграфічным факультэце

● На ўсіх курсах геалага-геаграфічнага факультэта прайшлі сходы, на якіх абмяркоўвалася падрыхтоўка да сесіі. Камсоргі і куратары гаварылі пра тых, хто нядаўна адносіцца да вучобы, прапускае заняткі без уважлівых прычын.

На бюро камітэта камсамола былі выкліканы найбольш злыя прарэгульшчыкі, некаторыя з іх пазбаўлены стипендыі. Больш 20 гадзін занятаў прапусціў студэнт другога курса аддзялення геалогіі А. Вдаўхін; гэтак жа вылучыліся студэнты гэтага курса А. Жукаў, і В. Гусарай. З «хвастамі» падыходзіць да сесіі С. Пярскі і А. Антонаў.

● Адбыўся адкрыты партыйны сход, на якім заслухана справаздача аб рабоце кафедры геалогіі. Справаздачу зрабіў загадчык кафедры Д. М. Карулін.

● На пасяджэнні гуртка фізічнай географіі замежных краін з дакладам «Два тыдні ў ГДР» выступіў выкладчык З. З. Дудзіч.

Фізікам не да лірыкі. Гэта, вядома, жарт. Але, сапраўды, час напружаны: лекцыі, а пасля гадзіны працы ў лабараторыях.

Наш фотакарэспандэнт І. Аскірка набываў на фізічным факультэце і зрабіў некалькі здымаў. На адным вы бачыце групу студэнтаў. Разам лягчы вырашыць любую задачу! (здымак у сярэдзіне).

Студэнт другога курса Віктар Каролік праводзіць цікавую лабараторную работу (здымак унізе).

Цікавае да біялогіі паявілася ў Олі Дарашэнкі яшчэ ў школе, цяпер Оля (здымак уверх) — выпускніца ўніверсітэта.

Справядлівая справа пераможа!

У сувязі з міжнародным тыднем салідарнасці з гераічным В'етнамам на прадпрыемствах, у навучальных установах беларускай сталіцы праходзілі мітынгі калектываў рабочых, служачых, прадстаўнікоў інтэлігенцыі, моладзі.

Мнагалюдны мітынг адбыўся ў нашым універсітэце. Актывую залу запоўнілі выкладчыкі, аспіранты, студэнты, служачыя. Присутнічае вялікая група замежных студэнтаў, якія вучацца ў нас.

Слова даецца доктару хімічных навук прафесару Д. І. Андрэеўскаму:

— Самая непрыкрытая інтэрвенцыя ЗША ў В'етнаме працягваецца ўжо некалькі гадоў. Імперыялісты імкнуцца навізаць свабоду і дэмакратыю народу свае парадкі, хочуць ператварыць В'етнам у сваю калонію. Аднак гэтаму не бываць! Усе людзі добрай волі асуджаюць агрэсію ў В'етнаме.

— Амерыканскія інтэрвенты, — гаворыць канды-

дат філалагічных навук дацэнт В. М. Цімафеева, — прымяняюць супраць мірнага народа В'етнама навішныя віды зброі, робяць ганебныя злачынствы. Але ім не пахвіснуць мужнасць в'етнамскага народа, які адстаявае сваю свабоду. Мы ўсім сэрцам з гераічным В'етнамам.

З гнеўным асуджэннем амерыканскіх імперыялістаў, што вядуць варварскую вайну ў В'етнаме, выступілі прадстаўнікі моладзі гераічнай Кубы студэнт

БДУ Энрыко Кабрэро, студэнтка геафака Таіса Шап-лыка.

— В'етнамскі народ дае дастойны адпор аграбуржуй і іх марыянеткам, — адзначыла ў сваім выступленні студэнтка Нго Тхі Ба, якая прыехала на вучобу ва ўніверсітэт з В'етнама. — Амерыканскім імперыялістам не ўдалося ні запалохаць, ні перамагчы наш народ. Мы поўны шчырай удзячнасці ўсім савецкім людзям, якія выказваюць нам сваю салідарнасць, дапамагаюць у барацьбе.

Пазнаёміліся, пасябравалі

— Слухай, дзе вы зараз займаецеся! — спытаў я ў студэнта з першага курса беларускага аддзялення. — Мне патрэбна бачыць Валодзю Шэлеста.

— А ў іх зараз «фортачка». Паглядзі ў аўдыторыі.

Я падышоў да аўдыторыі і прыкрыў дзверы. «Вось дзівак, — падумаў, — надуў мяне». Бо ў аўдыторыі ўсе студэнты сядзелі на месцах і хтосьці адказваў. Відэа, вочна, былі заняты. Я пастукаў.

— Уваходзьце — пачулася некалькі галасоў. Я зайшоў, прывітаўся.

— Шэлеста можна! — некалькі галасоў. Я зайшоў, прывітаўся.

— А, гэта ты! — Валодзя падняўся з месца. — Я зараз...

Ужо на вуліцы я даведаўся ад свайго сябра, што ў іх сапраўды «фортачка», а каб не траціць дарэмна часу, яны самі праводзяць практычныя заняткі. Калектыўна займацца значна лепш. Кожны адказвае на пытанне, хто што ведае, а абагулішы, студэнт атрымаў добры адказ на экзаменацыйнае пытанне.

— У нас група самая дружная, — сказаў урэшце Валодзя. — Некалькіх пазнаёміліся і моцна пасябравалі.

І сапраўды, чацвёртую групу першага курса беларускага аддзялення можна назваць самай дружнай.

Неяк у канцы заняткаў прыйшоў стараста групы Валодзя Серада і аб'явіў:

— Рабяты, сёння вечарам мы павінны дзяжуріць на праспекце. К сямі абавязкова...

— Патрэбна, значыць, патрэбна, — дадаў камсорг Серада Папана.

І вечарам студэнты выйшлі на дзяжурства, нягледзячы на тое, што на другі дзень — чатыры пары практычных заняткаў.

Назаўтра выкладчык гісторыі І. А. Сяргею адзначыў, што чацвёртая група была падрыхтавана да заняткаў найлепш.

У вольны час рабяты праводзяць масавыя культурныя, экскурсіі. Яны ўжо павышлі ў музей Вялікай Айчыннай вайны, музеі І з'езду РСДРП, тэатрах імя Я. Купалы, М. Горкага.

А калі патрэбна якая небудзь дапамога, звяртаюцца да свайго куратара Рэгіны Осіпаўны Варатніцкай, якая заўжды прыходзіць на дапамогу.

Аднойчы актывістка (так называюць яе таварышы па групе) Рая Сямёныч прывяла арганізаваць сваю агітбрыгаду. У педінстыту-

це ў яе вучыцца сяброўка; там у іх свая агітбрыгада, і студэнты часта выязджаюць з канцэртамі ў бліжэйшыя саўгасы, калгасы, выступаюць на прадпрыемствах горада.

Рабяты з ахвотай падтрымалі гэтую ідэю. А чаму б і не! Ёсць жа свае танцы, спевакі, дэкламатары: Галія Саковіч, Тома Табунова, Іна Такараўская, Алёша Сеўчанка і іншыя. У хуткім часе яны выступяць з канцэртамі на сцэне гуманітарнага корпуса.

Усё гэта не перашкаджае і вучобе. Студэнтаў з чацвёртай групы можна часта убачыць у бібліятэцы імя У. І. Леніна, Янкі Купалы, у вучэбных кабінетах.

— Вучобе мы аддаём галоўную ўвагу, асабліва зараз, калі пад бокам сесія. Кажуць, яна лёгка, але для нас яна першая і таму патрэбна здаць толькі на выдатна, — гаворыць мне прафорг групы Валодзя Шэлест.

— Калектыўна! — дабаўляю я.

— Ну, вядома! У нас толькі так! — дадае мой сябра. І мне становіцца радасна за групу свайго таварыша і крыху зайздросна... Былі б усе групы такімі!

С. БАЛОТКІН, студэнт II курса філфака.

Гэты здымак наш фотакарэспандэнт Іван Аскірка зрабіў на занятках у матэ-

матыкаў, якія ўмела спалучаюць наведванне лекцый і семінараў са здачай залікаў.

НАСТАЛА ГАРАЧАЯ ПАРА

Чытальнымі заламі завадала працоўная цішыня. Але не толькі тут ідзе падрыхтоўка да экзаменаў. Набліжэнне сесіі адчуваецца ўсюды.

Наш карэспандэнт, студэнтка журфака Г. Гарэлік, папрасіла сакратара камсамольскай арганізацыі біялагічнага факультэта П. Кахноўскага раска-заць аб справах напярэдадні экзаменаў. Вось што ён наведвае:

— Нядаўна была створана акадэмічная камісія пачае са студэнтам чацвёртага курса А. Беляніковічам. Камісія строга кантралюе наведванне студэнтамі лекцый і лабараторных заняткаў. Апрача гэтага, працуем з ты-

мі, хто мае летнюю экзаменацыйную запазычанасць. Як не дзіўна, ёсць у нас студэнты, як Машкавец, Даўгоў, Градаў, якія яшчэ не ўсвядомілі свайго асноўнага абавязку. Праўда, зараз яны рашуча абяцаюць, што ў хуткім часе становіцца будзе выпраўлена.

Для студэнта вельмі важна сістэматычна наведваць лекцыі. А вось тых, хто гэтага не разумее, мы выклікаем на абмеркаванне камітэта камсамола. Большасць прайшоўшых гэтае «лячэнне», як вядома, выправілася. Не падзейнічаў голяк такі метад на А. Шаўчука, А. Маліноўскага. На іх рашуча па 16—20 прапу-

шчаных лекцыйных гадзін.

У асноўным жа студэнты-біёлагі з душой і ўсёй адказнасцю ставяцца да вучобы. Многія займаюцца на добра і выдатна, знаходзяць час і для грамадскай работы. Так, Лілія Грышчанка, сакратар камсамольскага бюро III курса, умее правільна размеркаваць час, таму і вынікі экзаменаў у яе самыя лепшыя. Такое ж можна сказаць і пра Таццяну Гурко, Таццяну Салаўёву і многіх іншых.

Калі гаварыць пра настрой маіх сяброў, то, здаецца, усё ў парадку. Думаем і спадзяемся, што сесію вытрымаем з добрымі паказчыкамі.

ПАРАДЫ УРАЧА КАБ АТРЫМАЦЬ «ВЫДАТНА»

Бноў надыходзіць гара-чая, напружаная пара — экзаменацыйная сесія. Яна патрабуе вялікага фізічнага і нярэдка і псіхалагічнага напружання.

На жаль, многія студэнты лічаць, што лепшы час для падрыхтоўкі да экзаменаў і залікаў — ноч.

Але чаму? З медыцынскага пункту гледжання гэта думка з'яўляецца памылковай і павінна быць рашуча адхілена.

Агульнавядома, што клеткі галаўнога мозгу наможа інтэнсіўнай працай пачаць інфармацыю ўдзень і асабліва раніцай, калі пасля сну арганізм гатовы да інтэнсіўнай працы. Але гэты залаты час нярэдка прападае дарма.

Вялікая блда і ў тым, што ў час сесіі студэнт пастаян-

на ганьбуе правіламі харчавання.

Мы патрабуем, каб наш мозг насычаўся формуламі, цытатамі, лічбамі, а самі не задавальнялі яго патрэбы.

Запамятайце! Трэба абавязкова, хоць бы адзін раз у суткі, есці гарачую страву.

Арыентуючыся на вопыт лепшых студэнтаў, мы прыводзім прыблізны расклад дня ў час сесіі.

Абавязкова зрабіце зарадку. Няхай гэта будзе чатыры — пяць практыкаванняў. Яны дапамогуць поўнасцю атрэсці сон і прывесці мозг у становішча «поўнай баявой гатоўнасці».

У 6 гадзін 30 хвілін вы бераце падручнікі і канспекты і, не адрываючыся, працуеце да 9 гадзін раніцы. У 9 сьнедаеце і адпачываеце да

10 гадзін. Затым працуеце да 15 без перапынку. У 15 гадзін — абед.

Адпачынак пасля абеду можа працягнуцца да 18 гадзін. У гэты час можна пагуляць на свежым паветры, пачытаць мастацкую літаратуру, заняцца справамі па густу.

Другая палова дня пасля адпачынку — зноў заняткі, да 21 гадзіны вечара. У 21 — вячэра. Спаць класіцца не пазней 23 гадзін.

Нядрэнна ў дзень здачы экзамена пахадыць на лыжы, пакаціцца на каньках. Вядома, гэты расклад можа быць зменены, але, прытрымліваючыся яго, вы атрымаеце атрымальны час для падрыхтоўкі да экзаменаў.

Ні пуха вам, ні пыра! А. НІСЕНВІЧ, урач.

ВЕСТКІ КАРЕСПАНДЭНЦІХ ПУНКТАУ

Камсамольскі

кантроль

дзеяннічае

Нашу групу не лічаць лепшай. Камсамольскае бюро паточна адносіць яе да «сярэдняк». І ўсё ж, не бяручы на ўвагу такіх, напрыклад, як Пятровіч, Анціпенка, можна гаварыць аб дружным калектыве.

У кожнага, вядома, ёсць свае асабістыя інтарэсы, найбольш цікавыя справы. Але амаль усе даражыць тонарам калектыва, яго згуртаванасцю.

Асабліва дружныя тыя, хто жыве ў студэнцкім інтэрнаце. Яны разам ідуць на лекцыі,

разам у сталовую, разам у бібліятэку. І можна заўважыць, што студэнты, асяроддзем якіх з'яўляецца калектыў, лепш паспяваюць у вучобе, у працы, рацыянальнай размяркоўваюць свой час, паказваюць прыкладную дысцыпліну.

Ёсць у групе і другая частка. Яе складаюць хлопцы і дзяўчаты даволі здольныя, матэрыяльна забяспечаныя, але недастаткова настойлівыя, а часам нават нестрыманыя ў паводзінах і нядабайныя ў вучобе, сярод іх можна назваць Рабцаву, Кірэенка. Іх

поспехі значна меншыя, чым маглі быць. І таму не выпадае, што такія студэнты з'яўляюцца аб'ектам уважлівага назірання дэканата, якое можна ацаніць як тры-вожны сігнал. Таму камсамольская арганізацыя курса вырашыла напярэджваць выклікі дэканата: нядабайныя студэнты перш за ўсё трымаюць адказ перад бюро паточна. Гэта паляпшае сяброўскі ўзаемакантроль, павышае камсамольскую адказнасць.

У групе ёсць ядро, якое складаюць у першую чаргу такія студэнты, як Сіліч, Козусь, Ке-

нігі і іншыя. Яны асабістым прыкладам могуць прымусіць узяцца за розум не толькі самазаспакоеных, але і пасіўных студэнтаў.

Цяпер гарачая пара. Часу да сесіі засталася нямнога, а працы хапае на кожнага. Патрэбна запрацаваць над лекцыямі, падрыхтавацца да лабараторных і семінарскіх заняткаў. Акрамя гэтага, на кожным кроку падсцерагаюць розныя канферэнцыі, пасяджэнні, якія чамусьці праходзяць у час заняткаў. Цяжкасцей хапае і не трэба сабе ствараць новых.

У бягучым годзе наша камсамольская работа пастаўлена больш канкрэтна, больш арганізавана. У групе сталі сур'ёзна адносіцца не толькі да вучобы, але і да грамадскай работы. І хочацца верыць, што калектыву, які добра правіў сябе ў час працоўнага сяместра, здолею па-спраўдному падрыхтавацца да экзаменаў, пераадолець усе цяжкасці, якія паўстануць на яго шляху.

Б. МАРЦЫНКЕВІЧ, камсорг 14 групы II курса фізфака.

ВЫХАВАЎЦА І ДАРАДЧЫК

Амаль 30 гадоў жыццё Вольгі Піліпаўны Якушка звязана з універсітэтам. У 1938 годзе яна прыйшла сюды, каб стаць студэнткай, а з 1948 года стала выкладчыкам на геалагічна-геаграфічным факультэце. Цяпер дацэнт кафедры географіі замежных краін. Вольга Піліпаўна Якушка выкладае некалькі прадметаў: агульнае геаграфічнае, геаграфічнае, геаграфічнае, геаграфічнае. Чаму ж «вядома»? Ды таму, што з азірамі Беларускай звязана вялікая навуковая праца Вольгі Піліпаўны. Хутка выйдзе ў свет яе кніга «Географія азіраў Беларусі». Гэта пакуль што адзіная праца такога профілю. Матэры-

ялы кнігі ляглі ў аснову доктарскай дысертацыі, якую рыхтуе В. П. Якушка.

У аўдыторыі № 2 хімічнага корпуса знаходзіцца навуковая лабараторыя азіразнаўства, якой кіруе Вольга Піліпаўна. Гэта своеасаблівае кузня надраў. Цяпер там працуюць нашы выпускнікі. Студэнты другіх трэціх курсаў таксама прылучаюцца да навуковых даследаванняў, пішуць свае працы. Многа часу аддае ім Вольга Піліпаўна. І гэта не праходзіць бясплёдна. Праца, якія пісаліся пад яе кі-

раўніцтвам, неаднаразова прысуджаліся на аглядах першыя і другія катэгорыі.

Яе студэнты, такія, як Калечыц, Мыслівец, Лаўрыновіч, з поспехам закончылі ўніверсітэт і вядуць тут навуковую і выкладчыцкую работу.

З імем Вольгі Піліпаўны Якушка заўсёды звязваюцца ўяўленні пра сапраўдную зацікаўленасць да навуцы, пра адданасць навуцы моладзі.

І. ІВАНКІН, студэнт II курса геофака.

«Веснік Ерэванскага універсітэта»

Гэты часопіс пачала атрымліваць рэдакцыя нашай газеты. У ім будуць сістэматычна асвятляцца вучэбная і навуковая дзейнасць, шматграннае жыццё студэнтаў, асірантаў і ўсяго калектыву старэйшай вышэйшай навучальнай установы Арменіі. Дарэчы, універсітэцкае выдавецтва друкуе, акрамя «Весні-ка», такія перыядычныя выданні, як «Вучоныя запіскі», «Малыя навуковы супрацоўнік», а таксама манаграфіі, падручнікі, лекцыі і метадычную літаратуру.

ДА 50-ГОДДЗЯ
САВЕЦКАЙ
БЕЛАРУСІ

ВОСЬМЫ ЦУД СТВАРЫЛІ МЫ

Прызнаюся, гэтую кніжку я стаў чытаць ужо з гатовай яе ацэнкай, як блізка да той вялікай сям'і дзедаўнікаў, аўтары якіх нават і не імкнуцца дэталёва прааналізаваць шматлікія лічбы, а часцей за ўсё абмяжоўваюцца стаўшымі стэрэатыпнымі вывадамі, накіталі: «Вось здарова!» Але, перагарнуўшы адну старонку, другую, ужо не мог адарвацца. Перад вачыма ўставаў дарагі сэрцу далягляды — зялёныя бары і блакітныя люстэркі азёраў, пажаўцеўшыя ад спелага жыта палі і гмахі завадскіх карпусоў... І, здавалася, што ў пакой праз адкрытую форточку бяшумна лёцца водар духмянай мядуніцы з родных лугоў Прынямоння.

Па-паэтычнаму вобразна і з задушевнай лірычнасцю пачынаюць свой расказ аб Беларусі аўтары навукова-папулярнага географічнага апісання тых карэнных змен, якія адбыліся ў нашай рэспубліцы за 50 год Савецкай

улады. Мабыць, невыпадкова ўступ надрукаван у выглядзе вершаваных радкоў. Але паэтычная ўзнёслаць, вобразнасць мовы характэрна не толькі для тых раздзелаў кнігі «Беларусь», дзе размова вядзецца аб сапраўды цудоўных ландшафтах. З цікавасцю чытаюцца старонкі, прысвечаныя прамысловасці рэспублікі ў цэлым, або яе асобным галінам, новым гарадам Жодзіна, Светлагорску, Салігорску, Бярозаўцы... Трапныя параўнанні мінулага і сучаснага, яскравыя факты гісторыі гераічнага беларускага народа арганічна ўплываюць у шматкаляровую карціну сённяшняй Беларусі, якая далёка за межамі славянца сваімі прамсловымі вырабамі і навуковымі адкрыццямі, прадуктамі сельскай гаспадаркі і літаратурна-мастацкімі творами.

А яшчэ зусім нядаўна, усяго пяцьдзесят год назад,

Беларусь называлі правінцыяльнай акраінай, дзе 82 працэнты людзей — непісьменныя, дзе было забаронена нават навучаць сваіх дзяцей на роднай мове. Іменна да тых часоў хацелі вярнуць беларусаў гітлераўскія захопнікі. «Фашысты, — гаворыцца ў кнізе, — разбурылі ў рэспубліцы ўсё: прамысловасць, сельскую гаспадарку, публікі ў цэлым, або яе асобным галінам, новым гарадам Жодзіна, Светлагорску, Салігорску, Бярозаўцы... Яны расстралялі тут і закатавалі звыш двух мільёнаў чалавек, сотні тысяч пагналі ў рабства.

І вось цяпер, робячы разам з аўтарамі цікавае падарожжа па рэспубліцы, «нават не верыцца, што ўсяго дваццаць год назад яна ляжала ў развалінах і руінах». Разам з аўтарамі здзіўляешся зусім, зусім новым Мінскам, зменамі ў старажытных Оршы, Полацку і Гродна, радуешся поспехам калгаснікаў Віцебшчыны і Гомельшчыны, станкабудаў-

нікоў Гомеля і Маладзечна. Дзе б вы не пабывалі, а аўтары заглядаюць літаральна ў кожны раён рэспублікі, усюды кіпіць стваральная праца. Па сутнасці Беларусь цяпер нагадвае вялікую будаўнічую пляцоўку. Добра бачны не толькі сённяшні, але і заўтрашні дзень. Гэтаму дапамагаюць выдатныя фотаздымкі, схемы, дыяграмы і, безумоўна, лічбы. Лічбы выкарыстоўваюцца на мой погляд, з выключным пачуццём меры. Затое ў канцы кнігі вы знайдзеце багаты даведніцкі матэрыял, у гэтым ліку слоўнік географічных назваў, пералік раслін жывёл, распаўсюджаных на Беларусі, і г. д.

Аб гэтай адной з першых кніг 22-томнага выдання «Савецкі Саюз» у рэспубліканскім перыядычным друку ўжо пісалася, рэцэнзенты адзначалі асобныя недахопы. Недахопы ёсць, але ў цэлым трэба зрабіць вывад, —

вельмі змястоўны, цікавы і захпляючы расказ аб сацыялістычнай рэчаіснасці. На прыкладзе толькі адной нашай рэспублікі бачыш, якіх велічных поспехаў можа дабіцца пад кіраўніцтвам Камуністычнай партыі народ, які скінуў з сваіх плеч цяжар нацыянальнага і сацыяльнага прыгнёту.

Калісьці людзі ганарыліся праслаўленымі творами архітэктуры і скульптуры — сямю цудамі свету. Восьмь цуд стварылі савецкія людзі. Прычым, па велічнасці, не гаворачы ўжо аб уздзеянні на далейшы прагрэс усяго чалавецтва, ён не ідзе ні ў якое параўнанне ні з эфескім храмам Артэміды, ні з «вісячымі садамі Семіраміды», ні з маяком у Александрыі... Гэтым цудам з'яўляецца сацыялістычная рэчаіснасць; і кніга «Беларусь» дапамагае лепш, глыбей разгледзець яе. І што асабліва важна — яна выходзіць лю-

боў да сваёй радзімы, натхняе, кліча на новыя здзяйсненні.

Хочацца падзякаваць аўтарам за добры падарунак тым, хто любіць Беларусь, хто хоча да драбніцы пазнаць яе, пасябраваць з ёю. Прыемна, што звыш паловы аўтараў — нашы выкладчыкі: прафесары А. Х. Шкляра, В. А. Дзяменцёў, дацэнты М. Т. Раманоўскі, В. А. Жучкевіч, В. П. Якушка, В. П. Барадзіна. У кнізе выкарыстаны матэрыялы з раней выдадзеных даследаванняў і навуковых прац В. А. Дзяменцёва, А. Х. Шкляра, А. Я. Малышава, Э. М. Загарульскага, В. А. Жучкевіча і іншых супрацоўнікаў; у падрыхтоўцы тома прымаў удзел выпускнік універсітэта Г. А. Кузьмічэнка. Адказны рэдактар акадэмік К. І. Лукашоў.

М. РЭГІСТАНАУ.

Вучымся ў масцітых

У Мінскім Доме мастацтваў праходзіў дзесяцігоддзены рэспубліканскі семінар сцэнарыстаў дакументальнага і навукова-папулярнага кіно, арганізаваны праўленнем Саюза кінематографістаў БССР.

У семінары прымалі ўдзел і прадстаўнікі нашага ўніверсітэта, студэнты і выкладчыкі факультэта журналістыкі. Рэспубліканскі семінар сцэнарыстаў дакументальнага і навукова-папулярнага кіно — значная падзея ў мастацкім жыцці рэспублікі.

Па-першае, ён праходзіў напярэдадні юбілею нашай рэспублікі, па-другое, наша краіна толькі адсвяткавала юбілей Савецкай улады.

Я вельмі рады, што на гэты семінар разам з вопытнымі сцэнарыстамі была запрошана вялікая група студэнтаў універсітэта. Акрамя мяне, у ім прымалі ўдзел мае таварышы Алег Слука, Віктар Захарчук, Уладзімір Вялічка, Барыс Ткачэнка і выкладчык факультэта журналістыкі — кінакрытык, дацэнт кафедры тэорыі і практыкі савецкага друку Ефрасіння Леанідаўна Бондарава.

За апошнія гады кінадакументалістыка і навукова-папулярнае кіно зрабілі значны крок у сваім развіцці. І тым не менш, на экраны выходзяць не заўсёды добрыя якасныя і ідэйна каштоўныя кінастужкі.

Арганізатары семінара запрасілі для ўдзелу ў яго рабоце вялікую групу сцэнарыстаў, рэжысёраў і аператараў з Цэнтральнай кінастудыі дакументальных і навукова-папулярных фільмаў Масквы, вядучых сцэнарыстаў, рэжысёраў і кінакрытыкаў нашай рэспублікі.

Удзельнікі семінара прагледзелі дзесяткі дакументальных і навукова-папулярных фільмаў, абмеркавалі іх, пазнаёміліся з шэрагам добрых сцэнарыяў, выслухалі шмат парад і выступленняў вопытных калег.

А. ЯРОХІН.

Сустрэчы, экскурсіі

Сёлета на факультэт журналістыкі прынята 76 чалавек. Дружнай сям'ёй жыўць першаккурснікі. Зараз яны старанна рыхтуюцца да першай зімовай сесіі. А ў вольны час наведваюць музеі, кінатэатры.

У гэці да студэнтаў факультэта прыходзяць пісьменнікі, журналісты, вядомыя людзі Мінска.

Цікавыя сустрэчы адбыліся ў нас з пісьменнікам і рэдактарам выдавецтва «Беларусь» А. Н. Марціновічам, з уласным карэспандэнтам АДН па Беларусі І. М. Мухай і дырэктарам БелТА, старшынёй Саюза журналістаў БССР Ф. Я. Кляцковым. Яны расказалі многа цікавага аб сваёй рабоце, аб санаровай і адказнай прафесіі савецкага журналіста.

* * *

Нядаўна самая маладая кафедра факультэта журналістыкі — радыё і тэлебачання — арганізавала наведанне Беларускага радыё. Тут студэнты азнаёміліся са складанай апаратурай, дзякуючы якой мы слухаем весткі з усяго свету.

Экскурсантам пашанцавала: яны назіралі, як робіцца запіс песні. Спяваў заслужаны артыст БССР Віктар Вуяціч. Вёў запіс і кансультуваў артыста дырыжор аркестра Беларускага радыё і тэлебачання Барыс Райскі. Спявак знаходзіцца ў іза-

ляваным ад шуму пакоі, які аддзелены ад апаратнай тоўстым шклом. Вуяціч спяваў, пасля ішоў у апаратную, слухаў запіс, атрымліваў запіс і зноў вяртаўся да мікрафона. І так многа раз.

Хлопцы і дзяўчаты не толькі вызначылі працэс запісу, яны пазнаёміліся з некагэрымі вядомымі дыктарамі радыё.

Цяпер у планах кафедры радыё і тэлебачання экскурсіі на тэлетудыю.

М. БАБОК,
В. СІНЕНКА,

студэнты I курса факультэта журналістыкі.

У ЖУРНАЛІСТЫ? ЧАМУ?

Рэдкалегія насценнай газеты «Журналіст» прапанавала першаккурснікам адказаць на пытанне, чаму яны выбралі журналістыку сваёй будучай спецыяльнасцю.

Ніжэй мы друкуем адзін з адказаў на гэтае пытанне.

* *

Час! Як хутка ён ляціць! Яшчэ ўчора ты быў вучнем, у цябе, як кажуць, былі старэйшыя

алекучы-настаўнікі. Сёння ты сам сабе гаспадар. Ты — студэнт.

Вялікім было жаданне ажыццявіць сваю мару — стаць студэнтам факультэта журналістыкі. А цяпер — мэта дасягнута. Хвалюванні засталіся заду. Яшчэ раней я адчуў, што журналістыка — гэта мае прызначэнне.

Добра памятаю

школьны вечар і маю першую заметку аб ім. Пачаў перачытваць літаратуру аб супрацоўніках газет і часопісаў. Вучуся лісаць сам.

Што мне падабаецца сёння ў сучаснай журналістыцы? Больш за ўсё прачытваю ў газетах матэрыялы на маральна-этычныя тэмы. Мяне цікавіць характар чалавек-сучасніка.

Мая прафесія? Як уяўляю яе?

Па-першае, журналіст заўсёды павінен быць на пярэднім краі. Гэтага патрабуе жыццё. Савецкія журналісты — гэта барацьбіты за мір, за свабоду, прапагандысты вялікіх ідэй Маркса, Энгельса, Леніна.

У кожнага, хто сядзіць сёння ў студэнцкай аўдыторыі, ёсць мара — будучая прафесія. Хацелася б пачуць голас першаккурсніка: «У журналісты? Чаму?»

А. ХАЗЯНІН.

На самым маладым факультэце

Многа цікавых падзей адбылося тут за апошні час. Для старшаккурснікаў праймае апошні званок. Ён абвясціў пачатак апошняй экзаменацыйнай сесіі, пасля якой будучых журналістаў чкае перадыпломная практыка ў рэспубліканскіх і абласных газетах.

А першаккурснікі толькі ўваходзяць у рытм універсітэцкага жыцця.

На працягу студэнцкіх год побач з юнакамі і дзяўчатамі кроцаць вопытныя выкладчыкі. Яны перадаюць моладзі свой шматгадовы вопыт, выходзяць каштоўныя рысы характару.

НА ЗДЫМКУ ўверсе: дацэнт кафедры гісторыі журналістыкі Марк Саламонавіч Зярыцкі са студэнтамі чацвёртага курса Пятром Грыньковым і Вячаславам Дашкевічам у кабінете друку.

ЗДЫМАК унізе: сапраўдная проба пяр адбываецца ў рэдакцыі. Намеснік рэдактара «Сельскай газеты» М. Ц. Марушкевіч і выкладчык тэорыі і практыкі савецкай журналістыкі М. Я. Куцэнка дапамагаюць трэцікурсніку В. Озераву зрабіць матэрыял для газеты.

ПРА МІНСК, МІНЧАН І ДАЛЁКІЯ КРАІНЫ

На экранях горада дэманструюцца тры новыя кінафільмы: «Святочны альбом», «Дунай, Дунай», «Беларусь у Лейпцыгу», створаныя Мінскай студыяй назвукова-папулярных і хранікальна-дакументальных фільмаў.

Першы з іх расказвае пра святкаванне 900-годдзя беларускай сталіцы. Аўтары фільма (сцэнарысты В. Арлоў і М. Хубаў, апэратар М. Бераў) паказваюць расквечаны чырванню святочны Мінск. Разам з апэратарам мы як бы робім падарожжа па вуліцах і праспектах горада, заглядаем у паркі, дзе праходзяць гуляніі, пралятаем над сталіцай, назіраючы за ёй зверху.

Цікавымі з'яўляюцца кадры, дзе аўтары бяруць інтэрв'ю у гараджан. Удала выкарыстаны прыём кантрасу: кадры сучаснага Мінска перарываюцца фотаздымкамі дарэвалюцыйнага горада.

Поўны сімвалічнага сэнсу кадр, дзе каля дзівоснага Палаца спорту з лічбамі «1067—1967» не спяшаючыся крочыць стары чалавек.

Да недахопаў фільма трэба аднесці даволі рыхлую кампазіцыю, вельмі вялікую колькасць аднародных кадраў, якія падчас збіваюць дынамічны рытм апавядання, прапанаваны аўтарамі.

Але гэтыя недахопы не зніжаюць агульнага уражання фільма.

«Дунай, Дунай» — гэта лірычны кінарэпартаж.

Шмат гадоў назад у прыдунайскіх краях пабываў савецкі чалавек. Тады ён быў салдатам і вызваляў

народы Еўропы ад фашызму. І вось праз чвэрць стагоддзя ён зноў праходзіць па вуліцах тых гарадоў, якія некалі вызваляў, але ўжо ў якасці турыста. Ідучы услед за кінакамерай (апэратар В. Цяслюк), гледачы становяцца сведкамі сустрэч нашых турыстаў з папличнікамі ў агульнай барацьбе, падыходзяць да магіл баявых сяброў, што загінулі на землях братніх краін.

Фільм зняты па сцэнарыю М. Бярозкі і вызначаецца стройнасцю кампазіцыі, дакладнай паслядоўнасцю знятых сцэн. Тэкст фільма служыць добрым апавядальнікам і робіць карціну паэтычнай.

І, нарэшце, «Беларусь у Лейпцыгу». Гэта спецыяльны выпуск кіначасопіса «Савецкая Беларусь», які расказвае пра Лейпцыгскую выстаўку і ўдзел у ёй нашай рэспублікі.

Апэратар паказаў не толькі прадстаўленыя на выстаўцы вырабы, але і адлюстраваў уражанні наведвальнікаў.

Расказ пра людзей і падзеі суправаджаецца цудоўнай беларускай музыкай, якая яшчэ больш падкрэслівае нацыянальны каларыт беларускага павільёна.

Беларускія дакументалісты знялі цікавыя фільмы пра сталіцу, мінчан і тых краіны, дзе ім давлялося пабываць. Усе тры фільмы маюць вялікае пазнавальнае значэнне. Аўтары расказалі аб людзях і гарадах цёпла, з любоўю, і таму фільмы глядзяцца з цікавасцю.

А. ЛІПСКІ.

З поспехам прайшлі Дні французскай культуры ў Беларусі. У нашым універсітэце гэтая падзея адзначалася цікавымі сустрэчамі, гутаркамі, дакладамі, афіцыйнымі вечарамі і вялікімі канцэртамі.

НА ЗДЫМКАХ: удзельнікі канцэрту, прысвечанага Дням французскай культуры ў БССР, Ул. МАМІНАУ, студэнт гістафака, (справа) і вакалісты філалагічнага факультэта.

Фота І. АСКІРКІ.

З ЦАЛІНАЙ НІЗКІ

Алесь РАЗАНАЎ

УРАЛ, УРАЛ! І СТЭП І МОРА, ТАБЕ ПАІЦЬ...

— Трымайцеся!
— Рыхтуйце макароны!
— Шчасліва!
— Да сустрэчы!
— Як закон!..

Паважныя хадзілі па пероне,
Наіўныя ўваходзілі ў вагон.

Вакзал, сябры
Астануцца ў недзе,
Нібы радкі, якіх не завучыў.

Ну вось і ўсё.
Галоўнае — мы едзем!..
Не ведаючы, ў сутнасці, за чым.

О гэтае упартае чаканне,
Надзея ў высі,
Вера ў шырыню..
Мы не аднойчы будзем хлапчукамі,

Якім яшчэ ўсё ўпершыню.
Спрачаемся, даказваем,
а ў судзі аднагалосна возьмем цаліну.
Мы самі разбярэмся ў самай суці

РАБОТА

Забываеш пра спёку і стому,
Пра студзёную ласку вады,
Забываеш, што недзе ля дому
Наліваюцца званам сады,
Што гарбаціцца стэп віядукам,
Што пылае, як спірт, сінява,
Падудадныя генію гукаў
Дырыжору,
Якога няма.

□ □ □

Замала месца на зямлі
Бывае іншаю парою. —
Ліецца кроў на кавылі,
Звініць бязлітасная зброя.
«Ах, алах!..»
Як паламанае бадыйле.

Па чынгісханаўскіх шляхах
Нясучца коннікі Батыя:
І гарбаносы янычар
Вядзе ў Турэччыну палонных;
Драпежна ўрэжучца ў гушчар
Белагвардзейскія пагоны.
Папрападалі як былі,
Нібы зляцелі ў дальні вырай.

І зноў вятры і кавылі
І голы стэп на ўсе чатыры.

І вызначым сапраўдную цану.
Разгортваецца лінія сталая,
Спалохана нясецца напярмкі.
А мы, як дома, ціха засынаем
З раскрэсленаю картай ля рукі.

Спяваў цягнік сярэбранай трубою.
Грымелі колы.
Уздрыгвала сцяна.
І камандзір схіляўся над табою:
— Прыехалі.
Уставайце!
Цаліна!..

УРАЛ

Урал, Урал!
І стэп, і мора
Табе паіць да скону дзён.
Твой горды дух, твой цяжкі нораў
У кожнай кропельцы відзеён.

Як па хлапцовую каханку
Нецярплівы шасцярык,
Ляціш і скачаш, што буханку,
Распластаваўшы мацярык:
Адтуль, дзе дрэмлюць наваліныцы

І жураўліная туга,
Прышоў я сёння пакланіцца
Тваім сыпучым берагам.
Нібы чаканае развязкі,
Нібы з абрыва галавой,
Шукаю ўтульнасці і ласкі
У неласкавасці тваёй.

Калі ўскіпіць густое лісце
І цемры ўздыбіцца правал,
Нясі мяне, як нёс калісьці,
Як нёс Чапаева, Урал.
Расхваляваны,

ў грознай пене,
Гуляеш — божа барані!..
Тут не адзін знайшоў збавенне
У гэтай хмурай глыбіні.
Ішлі да дна і не ўсплывалі
Падзеі, воіны,

гады.
А ты ўсе коціш — коціш хвалі
І сам не ведаеш куды.
І шлеш пагоню за пагоняй
З самім сабою не ў ладу.
Нібы каней шалёны коннік,

Меняеш руслы на хаду.
Ніхто мінулага не верне
Не адкрые тайны змест.
Зеленаватая паверхня —
Як паліяныя занавес.
...Празрыста ходзіць пад прадоннем

Напаўзабытае «ура!»
Нясе мяне ў сваіх далонях,
Ласкавы бацюшка Урал!..

ЦІКАВЫ ГОСЦЬ

Гэтай сустрэчы мы доўга чакалі. І вось у нас у гэтых уласных катэдрах «Комсомольской правды» А. Шабалін. Расказаўшы аб спецыфіцы работы журналіста, ён падзяліўся з намі ўражаннямі ад памятных сустрэч, прывёў цікавыя прыклады са сваёй практыкі, з вялікай цеплынёй гаварыў аб прыгажосці душы савецкага чалавека.

Для многіх студэнтаў нашага курса гэтая сустрэча была сапраўдным адкрыццём. Мы быццам пабывалі ў журналісцкай лабараторыі, даведзіліся пра цяжкасці і радасці, пра вялікую адказнасць прафесіі журналіста.

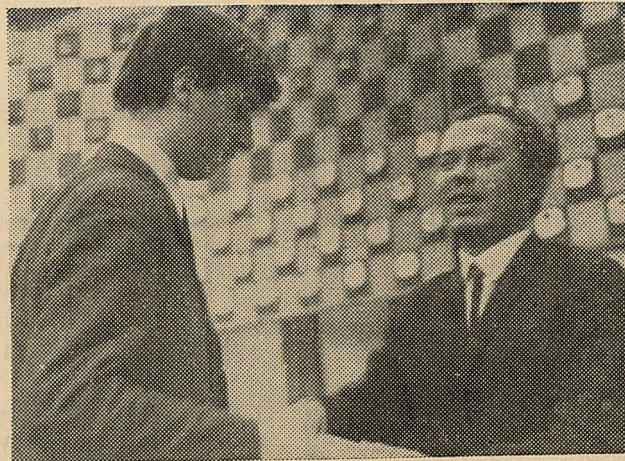
А. ПАПОВА,
У. ГАРАПУЧЫК,
студэнты II курса фізфака.

ПАДАРУНКІ— ЛЕПШЫМ

З кожным годам расце актыўнасць супрацоўнікаў універсітэта ў спартыўнай рабоце. Многія выкладчыкі абараняюць гонар факультэта ў універсітэце на рэспубліканскіх і ўсесаюзных спаборніцтвах. За актыўны ўдзел у арганізацыі фізічнага выхавання, прапагандзе спорту сярод супрацоўнікаў мясцовага ўзнагародзіў каштоўныя падарункі выкладчыка хіміі М. Г. Рафальскага, кандыдата гістарычных навук У. А. Цітка, лабаранта фізфака П. І. Зайцава, выкладчыка І. А. Сакалова з матэматычнага факультэта і іншых аматараў спорту.

А. ЦЫБУЛЬСКАЯ.

Бронзавы прызёр краіны

НА ЗДЫМКУ: А. Гантварг (злева) атрымлівае прыз, устаноўлены ў універсітэце.
Фота А. Астапава.

У нашым горадзе закончыліся фінальныя гульні XIII ўсесаюзнага першынства па рускіх шашках. Званне чэмпіёна заваяваў у 5 раз І. Куперман. Другое месца дасталася В. Шчогалеву. А трэцяе заняў студэнт другога курса матэматычнага факультэта БДУ Анатоль Гантварг. Набраўшы 12 ачкоў, Анатоль апыраўся ў міжнароднага гросмайстра і чатырох міжнародных майстроў. Гэта, несумненна, вялікі поспех мінскага майстра спорту. Акрамя бронзавай медалі, Гантварг атрымаў яшчэ тры прызы і гросмайстарскі бал!

Рэдактар М. І. ЮСЬКА.

СІЛА ЖЫЦЦЯ. Фотаздым С. Супруна.

Глядзець, як долы сцелюцца абрусам
І радавацца ўсім і усму..
— Адкуль вы, дарагія?
— З Беларусі.
— Куды вы, хлапчукі?
— На цаліну!..
Цякуць, палі, прыйдзе параўнанне
Праносіцца паўстанкі.
Але чаму зашчэміць у грудзях,
Калі на лузе спыняцца сялянкі
І ўслед нам задумёна паглядзяць?
Калі дзядок

праз рэйкі да вагона
Студзёнае вадзіць паднясе,
Агледзіць нас і ціха прагавора:
«Якія маладзенькія усе».
А нечакана прыйдзе параўнанне
І развярэдзіць нейкую віну.
...Такое самае бязвоблачнае ранне.
Салдацікі. Саставы.
На вайну!..